

Izborni zakon prema ustavu i praksi. („Mjesečnik“ 1923.)

O samoupravi i upravi gradova. („Mjesečnik“ 1924.)

Nema sumnje, da će dr. Polić kao priznat stručnjak i dalje služiti nauci i istini, pa da će svojim radom uvelike koristiti svomu narodu, a i u edicijama Jugoslavenske akademije, kao član njezin, da će priopćivati plodove svoga rada.

S tih razloga predlažemo akademiji, da dra. Ladislava Polića izabere za svoga člana dopisnika.

U Zagrebu, 4. aprila 1925.

Dr. M. Maurović

Dr. A. Bazala

Comte Begouën

(Henri Napoléon) rodio se u Chateauroux (Indre) 20. novembra 1863. Klasičko gimnazijsko obrazovanje dobio je u Toulousi (kolegij Sv. Marije) i u Parizu (kolegij Sv. Stanislava). Pravne je nauke svršio u Parizu, a nakon toga je polazio tečaj na visokoj školi političkih znanosti. Poslije svršenih studija posvetio se publicistici, te je kao suradnik velikoga francuskog dnevnika „Journal des Debats“ bio odaslan u tadanju Austro-Ugarsku, da proučava nacionalitetno pitanje. Pisma, koja je Comte Begouën slao svome listu, izdana su god. 1920. pod natpisom: „Chez les Yougoslaves il y a 32 ans“ (Paris-Bossard 1920). Nakon sloma Austro-Ugarske povjereno mu je bilo sa strane francuske vlade nekoliko misija na Balkanu. U tome svome političko-publicističkom radu istakao se Comte Begouën svagda kao osobit prijatelj Jugoslavena.

Glavni rad Begouënov, radi kojega iznosimo ovaj prijedlog, kretao se na polju prehistorijske arheologije. Prva svoja istraživanja proveo je pod vodstvom Emila Cartailhac-a u spiljama Ariege-a. Comte Begouën pronašao je do onda nepoznatu spilju vojvode od Audoubert-a, u kojoj su nađene prehistorijske slikarije. Nadalje je otkrio prehistorijske crteže u spilji „des trois frères“ i „Mas d'Azil“. Ta su otkrića priopćena i obrađena u ovim publikacijama:

Une sculpture en bois de renne. provenant de la caverne d'Enlène (Ariège). — *Anthropologie*, 1912.

Quelques observations sur la décapitation aux temps préhistoriques. — *Bulletin de la Société préhistorique française*, 1912.

Une nouvelle grotte à gravures dans l'Ariège : la caverne du Tuc d'Audoubert. — *Congrès international d'Anthropologie*, Genève, 1912.

Notes d'archéologie préhistorique. — Une excursion à Cogul. — Une réunion de préhistoriens à Tubingen. — Toulouse, Privat, 1913.

Les statuettes d'argile préhistoriques de la caverne du Tuc d'Audoubert (Ariège). — Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, 1912.

Les statuettes de bisons en argile de la caverne du Tuc d'Audoubert. — Anthropologie, 1912.

Découverte d'un souterrain-refuge à Bazert (Haute-Garonne). — Bulletin de la Société préhistorique française, 1913.

Peintures et gravures préhistoriques dans la grotte du Mas-d'Azil (Ariège), en collaboration avec M. l'abbé Breuil. — Bulletin de la Société archéologique du Midi de la France, 1913.

Le souterrain-refuge de la Haute-Fosse à Moulleron-en-Pareds (Vendée), en collaboration avec le docteur Leuwenhard et M. Charbonneau-Lassay. — Revue du Bas-Poitou, 1913.

Les amas d'huîtres de la côte vendéenne (Saint-Michel-en-Lherm et Beauvoir-sur-Mer). — Institut français d'Anthropologie, 1913.

Hauser et la science allemande. — Anthropologie, 1915.

Un dessin relevé dans la caverne des Trois-Frères à Montesquieu-Avantès (Ariège), en collaboration avec M. l'abbé Breuil. — Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, 1920.

Découvertes faites dans les cavernes de Montesquieu-Avantès en 1920. — Bulletin de la Société ariégeoise; Foix, 1920.

Découvertes faites dans les cavernes de Montesquieu-Avantès en 1921. — Bulletin de la Société ariégeoise; Foix, 1921.

L'ébauche de bison en argile du Tuc d'Audoubert. — Revue anthropologique, 1921.

Emile Cartailhac, conférence faite à la Ligue de l'Enseignement. — Toulouse-Privat, 1922.

Vertèbre humaine traversée par une lame de quartzite, en collaboration avec le docteur Cugullières et M. Miquel. — Revue anthropologique, 1922.

Eloge d'Emile Cartailhac. — Recueil de l'Académie des Jeux Floraux; Toulouse, 1923.

Eloge d'Emile Cartailhac. — Académie des Sciences. Inscriptions et Belles-Lettres; Toulouse, 1923.

Eloge d'Emile Cartailhac. — Société archéologique du Midi de la France; Toulouse, 1923.

L'importance de la découverte de Montespan. — Illustrated London News, 10 novembre 1923.

La magie aux temps préhistoriques, d'après les découvertes récentes. — Congrès d'histoire des religions; Paris, 1923.

Comte Begouën je jedan od osnivača internacionalnog antropološkog instituta u Parizu, te je ujedno postao i generalnim tajnikom te naučne ustanove.

Nakon smrti svoga učitelja Emila Cartailhac-a izabran je na sveučilištu u Toulousi njegovim nasljednikom na stolici za prehistorijsku arheologiju. Ujedno je imenovan i kustosom prehistorijskog muzeja u Toulousi, te je i član brojnih francuskih učenih društava,

a i posjednik mnogih odlikovanja (chevalier de la legion d'honneur, orden Sv. Save, bugarski orden za građanske zasluge i t. d.).

Na osnovu svega ovoga predlažemo akademiji, da izabere Comte-a Begouën-a svojim dopisnim članom.

U Zagrebu, 5. aprila 1925.

Dr. D. Gorjanović

Dr. V. Vouk

II.

Izabrani 8. jula 1926.

Dr. Ljudmil Hauptmann

rodio se u Gracu u Štajerskoj 5. veljače 1884. od oca, kojemu je bio zavičaj u Sv. Križu nad Mariborom. Gimnaziju je svršio u Gracu, a tako isto i sveučilište godina 1902. do 1907., gdje je u filozofskom fakultetu izučio historijsko-geografske nauke i slovenski jezik. Nakon svršenih studija imenovan bi 16. rujna 1907. suplentom za povjesnicu, geografiju i slovenski jezik na prvoj državnoj gimnaziji u Gracu. Iduće god. 1908. položio je u Gracu 5. lipnja profesorski ispit, te je onda kao profesor služio u Fürstenfeldu, zatim u Beču na realci i napokon u Ljubljani na realnoj gimnaziji. God. 1920. dne 27. siječnja imenovan bi za izvanrednoga profesora povjesnice srednjega vijeka i starije slovenske historije na sveučilištu u Ljubljani. God. 1921. postao je redovnim profesorom toga predmeta. God. 1924/5. vršio je pak čast i službu dekana na filozofskom fakultetu istoga sveučilišta.

Hauptmann je od god. 1913. izdao štampom deset većih i manjih studija u slovenskom i njemačkom jeziku, koje se poglavito tiču historije Slovenaca i ostalih južnih Slavena u prvoj polovici srednjega vijeka. Evo redom tih studija:

1. Über den Ursprung von Erbleihen in Oesterreich und Kärten. (Forschungen zur Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte der Steiermark, VIII/4. Graz und Wien 1913.)
2. Politische Umwälzungen unter den Slovenen vom Ende des sechsten Jahrhunderts bis zur Mitte des neunten. (Mitteilungen des Institutes für oesterreichische Geschichtsforschung XXXVI/2., Innsbruck 1915.)
3. Staroslovenska družba in njeni stanovi. (Časopis za slovenski jezik, književnost in zgodovino. I. 1918. Ljubljana.)
4. Postanek in razvoj frankovskih mark ob srednji Donavi. (Ibidem, II. 1920.)
5. Priroda in zgodovina v jugoslavenskem razvoju. (Njiva II. br. 7. Ljubljana 1922.)